

at være den samme som før Krigen, saa er det let at angive det i det Mindste i sine Hovedtræk. Hvad Indtægterne angaar, da er det næsten helt og holdent Soldindtægterne, som det kommer an paa. Af de 5,400,000 Rb., som vi havde i forrige Indtægt, skyldes nemlig de 4,400,000 Rb. forrige Sold; men lad mig minde om, at disse 4,400,000 Rigsdalers Forøgelse af Soldindtægterne ikke maa opfattes saaledes, at det er en ligefrem Udviikling af Landets Velfærd; der har skaffet os Forøgelsen. Nei, det maa erindres, at før Krigen havde vi ikke den saakaldte Krigstold, og heller ikke den tilsvarende Forøgelse af Brændevinsafgiften. Tilfammen giver denne Skatteforhøielse rigeligt $1\frac{1}{2}$ Million Rb., som altsaa maa trækkes fra de 4,400,000 Rb., og der bliver da tilbage en Indtægtsforøgelse af henved 2,900,000 Rb., som maa forklæres paa anden Maade; men af disse 2,900,000 Rb. er det ganske sikkert, at en Del er fremkommen piblikkeligt efter Krigen blot ved den Omfordeling af Indtægter, som i varien Følge af Udfillelsen fra Hertugdømmerne. Vi havde virkelig, naar vi lagde vor Sold- og Brændevinsafgift sammen, oppebaaret forholdsvis mindre, end der proportionalt tilkom os. Med Hensyn til Indtægterne kan man altsaa ganske simpelt sige, at det er væsentligt paa denne Post, at den forrige Indtægt er fremkommen; paa alle de andre Poster tilfammen, hvoraf flere naturligvis have været i stadig Stigning, er det 1 Million. De 5,400,000 Rb. fordele sig altsaa med 4,400,000 Rb. paa Solden og 1 Million paa andre Poster. Med Hensyn til Udgifterne er det ligeledes overmaade let at give et almindeligt Overblik. Der er kun tre store Poster, som man behøver at fæste sin Opmærksomhed paa; alle de andre ere smaa og uvæsentlige, som man gjerne kan se bort fra ved en saadan almindelig Sammenstilling. Den ene Post er den, som jeg ved en tidligere Sammenstilling har betegnet som vor Opgjørelse med Fortiden, idet der nemlig paa den ene Side paa denne Konto maa regnes som Indtægt, hvad vi saae af vore Aktiver, vore andre Eiendomme, Domæner o. s. v., og paa den anden Side som Udgift, hvad vi give til Statsgjældens Forrentning og Pensioner, hvorved der altid kommer et Deficit frem. Dette Deficit blev strax efter Krigen forøget med 3 Millioner; af de 9 Millioner, der udgjorde den forrige Udgift efter Krigen, faldt altsaa de 3 Millioner paa denne Konto alene. Disse 3 Millioner ere stadig gaaede ned, blandt Andet, fordi Jernbanerne dog nu have givet en Del Indtægt og nu i det sidste Aar ere blevene

opførte med 563,000 Rb. Denne Post er fra de oprindelige 3 Millioner gaaet ned til 2,500,000 Rb. i 1872, og er nu kun 2 Millioner Rb. Den anden store Post er Land- og Søforsvaret. Det har strax efter Krigen fittet sig 3 Millioner Rb. mere befesteligt end før Krigen, og det er omtrent det Samme helt igennem; i denne meget store Udgift har der hidtil ikke viist sig nogen Forandring. Saa kommer for det Tredie Jernbanerne, som oprindeligt fittede sig 3 Millioner ugunstigere, end før Krigen, senere 2 Millioner og nu 1,800,000 Rb.; jeg regner nemlig Jernbane- og Veidudgifterne sammen. Her har man Forklaringen over, hvorledes Udgifternes Formindskelse er fremkommen. Den er fremkommen paa den første Konto, Opgjørelsen med Fortiden, og paa den sidste, Jernbanerne. — Jeg tror ved denne Sammenstilling i ganske korte Træk at have oplyst, at det er fuldkommen begrundet, naar man betragter den finansielle Tilstand, hvori vi for Diebliffet befinde os, som i det Hele taget god og gunstig, og lad os lægge Mærke til, at dette gode og gunstige Resultat er opnaaet efter at vi have slaet Haanden af den i saa mange Aar som en heldig Rjæphæft betragtede Hjælpestat, nemlig Indkomstskatten. Den have vi slaet ihjel, og ikke desomindre er dette gunstige Resultat kommet frem. Den fungerede nemlig som en væsentlig Faktor med Hensyn til de forrige Indtægter i alle de første Aar, som jeg har henvist til, men i de sidste 2 Aar er den udgaaet. Uagtet denne Indtægtskilde er funden bort, ere vi dog komne til det Resultat, som jeg nu antydede, og som meget nær, for at kunne give det sin fulstændige Betegnende Karakter, er det samme som det, vi vare bragte til før Krigen.

Formanden: Den ærede 2den Landsthingsmand for 3die Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Tobiesen: Naar jeg har bedet om Ordet, er det, fordi jeg synes, at den ærede Landsthingsmand, der nu sidst talte, var noget haardt mod en enkelt Post paa § 26, nemlig Posten „t. Til nye Telegrafanlæg“. Hvis man under Posten t. havde opført hele Telegrafværetningen, er jeg saa enig med det ærede Medlem i, at dette havde været en Forretning, der utvivlsomt ikke, som Aktiv betragtet, kunde kaldes en Ophævelse af Formue; men det maa erindres, at de enkelte Poster, som ere opførte her, vel kunne betragtes under en ganske anden Synsvinkel end den hele Forretning ganske i sin Almindelighed, og det gjælder i højeste Grad